

מ"ת 45983/07/15 - מדינת ישראל נגד אור חי עמויף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 יולי 2015

מ"ת 45983-07-15 מדינת ישראל נ'

עמויף(עציר)

45940-07-15

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

אור חי עמויף (עציר)

המשיבים

נוכחים

ב"כ המבקשת - עו"ד אבישי דויטש והמתמחה הגב' ענת אביטל

ב"כ המשיב - עו"ד סיגלר

המשיב - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיב מואשם בשני אישומים, השני מתייחס ליום 22.6.15, שעה שאמר בסמוך למועדון בתל אביב, לאחות של מי שהיתה חברה שלו עד שנת 2010, איומים בזו הלשון: "תעופי מפה לפני שאני שובר עליך כוס".

ההגנה לא ממש חלקה על האישום דלעיל, מלבד אמירה לפיה המשיב חולק על כך מכל וכל.

ההגנה מיקדה את עיקר טענותיה ביחס לאישום הראשון, שם מדובר על חבלה במזיד ברכב, רכב השייך למשפחת אותה חברה.

לשיטת ההגנה, המצלמה שצילמה את הפגיעה אינה מזהה את המשיב, ואין המדובר כלל במשיב.

עיינתי בסרטון, ואכן, בדיוק כמו שנאמר במשטרה לאביה של המשיבה, קשה מאוד לזהות בו פלוני, לרבות המשיב, ומן הסרט, לפחות ביחס למשיב דנא, לא ניתן לכאורה ללמוד הרבה.

עם זאת, אין חולק כי הסרט "קולט" גם את גיא בן ארוש, מי שאין מחלוקת כי הוא חברו של המשיב, כך מזהה המשפחה של החברה לשעבר, בבירור, בתמונות, ואותו בן ארוש נחקר על כך במשטרה ושמר על זכות השתיקה (אך בהחלט לאחר שזיהה את עצמו בתמונה), דבר המשחק לרעת ההגנה, ובהחלט מהווה ראיה הקושרת, ולו בעקיפין, את המשיב לביצוע העבירה המיוחסת לו באישום הראשון.

אני קובע אפוא כי הראיות ביחס לאישום הראשון אינן חזקות, וקיימת בהן חולשה, בהחלט, אולם אין המדובר בחולשה כזו השומטת את הקרקע מתחת לאותו אישום.

ימים יגידו, והדיון בבית המשפט לגופו של ענין, יכריע בדבר אותו אישום.

בין כך ובין כך, כאשר אני מסתכל על האישום השני, ועל האישום הראשון, גם אם הוא מוחלש מבחינה ראייתית, עולה תמונה מטרידה של מי שלא מסוגל להניח למערכת יחסים מן העבר.

המשיב טוען, בבית המשפט, כי רק מחפשים להגיש תביעות כספיות נגדו, אולם אינני מתרשם מטענה זו, וראיתי כי כבר יושבה תביעה קודמת בתשלום נכבד, אולם כפי שמלמדות התמונות ונוכחותו של בן ארוש במקום, על נזקים לכלי רכב - יש לשלם.

השאלה היא, ביחס לעילת המעצר.

המשיב נמצא במעצר בית מוחלט, ועל פני הדברים, חרף ההתנהגות המטרידה והפוגענית של המשיב, כעולה מכתב האישום, כאשר מאז שחרורו מהכלא במרץ 2014 לא פגע פיזית במי ממשפחת המתלוננת, ואין טענה כזאת, אני סבור כי מדובר בתנאי מרחיק לכת.

האישום השני גם מדבר על מפגש אקראי עם אחותה של בת זוגו לשעבר, ואין המדובר באיום מתוכנן, או במהלך יזום, אלא במפגש ספונטני והתנהלות גסת רוח לכאורה, שגלשה לפלילים.

גם האישום השני, נראה כמערב שני שיכורים, לכאורה, שבדרכם חזרה הביתה עצרו לגרום נזק לכאורה, לרכב של בת זוג לשעבר, והדבר מקומם, אך אין בו סכנה פיזית של ממש (שבירת מראות ושריטות).

סבורני כי בנסיבות הענין, שעה שהמשיב עובד במסעדה של אמו, אין טעם להשבית אותה ואותו מהמשך עבודה, שהרי עבודה מרחיקה מרע.

אני מבטל אפוא את מעצר הבית בו נמצא המשיב, באופן הבא, תוך שאני מביא בחשבון כי הנזק לרכב נעשה באישון לילה:

א. המשיב ישהה עד יום ערב ראש השנה במעצר בית לילי החל מהשעה 22:00 ועד 05:30 בבוקר למחרת, כאשר אם לא תהיה הפרה של מעצר הבית הלילי עד אז - יפקע.

מעצר הבית הלילי יהיה בבית המשיב ברחוב הרב אויערבך 6 פתח תקווה. למען הסר ספק אין צורך בפיקוח במהלך הלילה אולם האמון הרב שניתן במשיב יכול להיות לו לרועץ, אם יפר את תנאי השחרור.

ב. ניתן בזה צו הרחקה למשיב מכל בני המשפחה הגרעינית של בת הזוג לשעבר, לרבות בת הזוג עצמה, מרחק 200 מטר לפחות, ומביתם - מרחק 500 מטר לפחות.

ג. הערבויות הכספיות שנחתמו לטובת מעצר הבית ישמשו לענין התנאים דלעיל.

המזכירות תקבע את התיק לשמיעה בפני המותב המתאים.

ניתנה והודעה היום י"ב אב תשע"ה, 28/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט